

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΤΗΣ Ε.Ε.Φ. ΓΙΑ ΤΟ ΑΓΝΩΣΤΟ ΘΕΜΑ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΚΑΤΑ
ΤΙΣ ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΕΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ ΤΟΥ 2013

Τὸ ἐπιλεγέν γιὰ τοὺς ὑποψηφίους τῆς Θεωρητικῆς Κατεύθυνσης ἀπόσπασμα ἀπὸ τὸ Ζ' βιβλίο τῶν Ἱστοριῶν τοῦ Θουκυδίδη (Ζ' 28, 1-2) εἶχε ἀσφαλῶς κάποιες δυσκολίες λεξιλογικῆς καὶ συντακτικῆς, ἀπορρέουσες ἀπὸ τὸ γνωστὸ πυκνὸν ὕφος τοῦ θουκυδίδειου λόγου. Ἡ σημαντικώτερη ὅμως δυσκολία γιὰ τοὺς ὑποψηφίους βρισκόταν στὸ σημεῖο τοῦ κειμένου: “ *καὶ οὐδὲν εἶη αὐτῶν ὅτι οὐ μετ' ἐκείνου ἐπράχθη*”. Ὁ τρόπος γραφῆς τοῦ *ὅτι* εἶναι παραπλανητικὸς γιὰ τοὺς ὑποψηφίους: ἔχει τὴν μορφήν ἐιδικοῦ συνδέσμου, ἐνῶ εἶναι ἀναφορικὴ ἀντωνυμία οὐδετέρου γένους καὶ μάλιστα ἀνήκει στὴν χαρακτηριστικὴ φράση “*οὐδεὶς ἔστιν ὃς οὐ*” (= πᾶς τις). Στὸ κείμενο: “ *οὐδὲν εἶη ὅτι οὐ*” (= πάντα), (δηλ. τίποτε ἐξ αὐτῶν δὲν ἔγινε χωρὶς τὴν συμμετοχὴ ἐκείνου = ὅλα ἔγιναν μὲ τὴν συμμετοχὴ ἐκείνου, δηλ. τοῦ Ἀλκιβιάδου). (Πρβλ. Τζάρτζανος Ἀχ., ΣΑΕ, &52 σημ.γ'). Ἡ φράση αὐτὴ χρησιμοποιεῖται γιὰ νὰ προσδώσῃ στὸν λόγο μεγαλύτερη ἔμφαση.

Ἐπειδὴ ἡ Κεντρικὴ Ἐξεταστικὴ Ἐπιτροπὴ δὲν ἔδωσε κανένα διευκρινιστικὸ σχόλιο γιὰ τὸ σημεῖο αὐτὸ τοῦ κειμένου, συνέτεινε στὴν ἐπαύξηση τοῦ κινδύνου νὰ παραπλανηθοῦν οἱ ἐξεταζόμενοι μαθηταί, οἱ ὁποῖοι ἔτσι παρέμειναν ἀβοήθητοι, ἐξ αἰτίας τῆς ἐσφαλμένης γραφῆς τοῦ *ὅτι* (ἀντὶ τοῦ ὀρθοῦ *ὅτι* ἢ *ὅτι*), καὶ φυσικὸ ἦταν νὰ παρανοήσουν τὸ κείμενο. Τοῦτο ἄλλωστε διεπιστώθη σαφῶς ἀπὸ τοὺς βαθμολογητές (βλ. δημοσιεύματα Τύπου).

Δὲν προτιθέμεθα νὰ ἀσκήσουμε κριτικὴ πρὸς τὰ Μέλη τῆς Ἐξεταστικῆς Ἐπιτροπῆς γιὰ τὸ προαναφερθὲν ἀβλέπημα στὸ κείμενο, καὶ τοῦτο διότι ἐκφράζουμε τὴν ἐκπαιδευτικὴ κοινότητα ποὺ τιμᾷ καὶ σέβεται τὴν ἀνθρωπιστικὴ παιδεία καὶ πιστεύει ἀκράδαντα στὴν μεγάλη μορφωτικὴ ἀξία τῆς γιὰ τοὺς Νέους γενικά.

Δικαιούμεθα συνεπῶς νὰ ἐπιστήσουμε τὴν ιδιαίτερη προσοχὴ ὅλων τῶν ἀρμοδίων γιὰ τὴν ἀποφυγὴ παρομοίων ζητημάτων στὸ μέλλον ποὺ δημιουργοῦν ἀπογοήτευση στοὺς ὑποψηφίους, μὲ στόχο πάντοτε τὴν βελτίωση τοῦ τρόπου διεξαγωγῆς τῶν Ἐξετάσεων καὶ τὴν μείωση τοῦ ἄγχους τῶν μαθητῶν.

Ἀπὸ τὴν Ε.Ε.Φ.